

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: OT/9/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413000013
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2014:4413000013.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred sudkyňou pre prípravné konanie JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovaného T. C. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 1Pv/92/2013 z 30.01.2013, na hlavnom pojednávaní, konanom v Nových Zámkoch dňa 27.03.2014 takto

rozhodol:

Obžalovaný T. C., narodený XX.XX.XXXX Z. G. J.,

trvale bytom G. J., C. Č.. XX,

t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS

L.,

je vinný , že

dňa 28.01.2013 v čase približne o 12:00 hod, v predajni LIDL na Ul. G. Bethlena 2C v Nových Zámkoch, vzal z predajného pultu 2kusy krému Nivea, následne si tieto veci vložil do vrečka kabátu, s ktorými prešiel pokladničnou zónou bez zaplattenia, čím takto svojím konaním spôsobil poškodeniu spoločnosti Lidl Slovenská republika, v.o.s., Ružinovská 1E, Bratislava, IČO: 35 793 783, škodu odcudzením vecí vo výške 7,58 Eur a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že blokom na pokutu č. AB 029106 vystaveným Obvodným oddelením PZ Nové Zámky dňa 08.12.2012 mu bola uložená pokuta vo výške 30,- eur za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a zároveň rozsudkom Okresného súdu Košice I, č.k. 5T/61/2009 zo dňa 08.02.2012, právoplatným dňa 08.12.2012, bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona.

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a spáchal čin, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a za zistenia priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona), § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste, obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/157/2012 z 27.02.2013, právoplatným dňa 18.09.2013 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/46/2013 z 18.09.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 30.01.2013 postupom podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku a § 204 odsek 1 Trestného poriadku obžalobu na obvineného T. C. pre hore uvedený skutok, právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a spolu s obžalobou odovzdal súdu i osobu obvineného.

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 0T/9/2013 z 30.01.2013 bol obvinený uznaný vinným v zmysle obžaloby a bol mu uložený trest odňatia slobody 10 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Proti citovanému trestnému rozkazu podal obvinený ihneď po jeho doručení odpor a keďže prokurátor na neho súčasne nepodal návrh na jeho vzatie do väzby, obvinený bol podľa § 87 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku písomným príkazom sudcu pre prípravné konanie prepustený zo zadržania a vo veci bolo nariadené hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný po poučení podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, uvedeného v obžalobe. Súd preto obžalovanému položil otázky primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a keďže obžalovaný na všetky tieto mu položené otázky odpovedal kladne, súd podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie ohľadne žalovaného skutku sa nevykoná.

S poukazom na vyhlásenie obžalovaného o vine, prijaté súdom aj s poukazom na ostatné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, preukazujúce vinu obžalovaného okrem jeho samotného priznania, súd dospel k záveru, že obžalovaný skutkom, ktorý mu je kladený za vinu, naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, keďže úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane majetku fyzických a právnických osôb tým, že si prisvojil cudziu vec jej zmocnením sa a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a spáchal čin, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Zákonné znaky uvedených prečinov obžalovaný naplnil aj po stránke materiálnej, pretože ich závažnosť rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). Táto je v konkrétnom prípade určená predovšetkým

spôsobom vykonania činu a jeho následkom, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, mierou zavinenia obžalovaného a jeho pohnútkou.

Vzhľadom na postup podľa § 257 odsek 7 a odsek 8 Trestného poriadku súd vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste, keďže žiadna osoba včas a riadne nárok na náhradu škody v trestnom konaní neuplatnila, a to prečítaním správ a charakteristík na osobu obžalovaného, odpisu z registra trestov a pripojených spisov Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/157/2012 a 0T/45/2013.

Z výpisu z evidencie priestupkov súd zistil, že obžalovaný sa dňa 10.11.2011 dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu OO PZ Trenčín blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. A0197258 uložil pokutu vo výške 30,- Eur. Obžalovaný sa tiež dopustil dňa 08.12.2012 priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorý je súčasťou popisu skutku v prejednávanej veci. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný sa v minulosti dopustil opakovane rôznej trestnej činnosti, a to opakovane aj majetkovej trestnej činnosti, pričom nie vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovaný bol takto rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/24/1999 z 04.10.2001 uznaný vinným z pokusu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 odsek 1 k § 9 odsek 2 k § 222 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb a trestného činu výtržníctva podľa § 202 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb, bol mu uložený trest odňatia slobody 3 roky v I. nápravnovýchovnej skupine, z výkonu ktorého trestu bol podmienične prepustený dňa 26.11.2003, pričom sa v skúšobnej dobe tohto podmieničného prepustenia osvedčil. Z ďalších odsúdení obžalovaného súd poukazuje na jeho odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/153/2008 z 27.08.2009, právoplatným dňa 05.02.2009, ktorým bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody 1 rok so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a to za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 3T/142/2006 z 02.07.2008, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona (a ktorým bol rovnako obžalovanému ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k skorším rozhodnutiam súdov, a to aj za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona). Obžalovaný bol z výkonu tohto trestu podmienične prepustený dňa 30.09.2009 a následne bolo rozhodnuté o jeho osvedčení sa v skúšobnej dobe tohto podmieničného prepustenia dňa 11.06.2011. Obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Košice sp.zn. 5T/61/2009 z 08.02.2012, právoplatným dňa 08.02.2012, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona (skutok zo dňa 10.10.2009) na súhrnný trest odňatia slobody 1 rok a 4 mesiace v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 0T/16/2009 z 15.10.2009, právoplatným dňa 24.10.2009, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/157/2012 z 27.02.2013, právoplatným dňa 18.09.2013 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/46/2013 z 18.09.2013, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z uvedeného je zrejmé, že vo vzťahu k tomuto odsúdeniu obžalovaného je na mieste ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 0T/45/2013 z 10.09.2013, právoplatným dňa 29.10.2013 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 4To/101/2013 z 29.10.2013 bol obžalovaný Ivan Kotlár uznaný vinným z dvoch prečinov krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona (skutok zo dňa 06.05.2013 a skutok zo dňa 27.02.2013 v poludňajších hodinách), za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody 16 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z uvedeného je zrejmé, že u obžalovaného neprichádza do úvahy ukladanie súhrnného vo vzťahu k poslednému citovanému odsudzujúcemu rozsudku, pretože predmetné trestné činy nie sú v súbehu s trestným činom v prejednávanej veci (a z ktorého rovnakého dôvodu nebol ani vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 0T/45/2013 ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k výroku o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/157/2012).

Súd pri rozhodovaní o treste postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, zisťoval pohľadujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu

obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (k trestnému činu sa priznal a tento úprimne oľutoval) a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona (t.j. že spáchal viac trestných činov vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu a tiež, že už bol za trestný čin odsúdený). Trestný zákon v ust. § 212 odsek 3 ustanovuje základnú trestnú sadzbu 6 mesiacov až 3 roky trestu odňatia slobody. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona posúdil pomer a mieru závažnosti zistených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a pri prevahe priťažujúcich okolností podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a obžalovanému tak ukladal trest odňatia slobody v sadzbe 16 mesiacov až 3 roky. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej polovici takto určenej trestnej sadzby, a to vo výmere 18 mesiacov, ktorú výmeru trestu súd vzhľadom okolnosti prípadu a súčasné pomery páchatela považoval na jeho nápravu a ochranu spoločnosti za dostatočnú a súčasne majúc za to, že iný druh trestu než trest odňatia slobody na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti, vzhľadom na špeciálnu recidívu obžalovaného a zrejmu absenciu pozitívneho vplyvu už vykonaných predchádzajúcich nepodmienečných trestov odňatia slobody na jeho osobu, nie je dostatočný. Z týchto dôvodov mal súd súčasne za vylúčené splnenie podmienok na postup podľa § 44 Trestného zákona. Súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil v súlade s ust. § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).